

Bemærkninger til forslaget

Ved bistanndslovens ikrafttræden hilste alle den velkommen som en administrativ reform, hvor det skulle blive lettere for brugerne af det sociale system at finde rundt i paragrafferne. Man gik så vidt som til at tale om det enstrengede system.

Siden da har der rejst sig mange kritiske røster, ikke blot fra brugerne, men også fra de mennesker, der er sat til at administrere loven. Skønnet i loven, som skulle komme brugerne til gode, har vist sig at have en slagside, idet der bliver skønnet meget forskelligt i samme sag, alt efter hvor brugerne befinder sig geografisk. Det er helt naturligt, at en lov baseret på skøn giver problemer rundt om i socialforvaltningerne. Som følge heraf klages der

til forskellige sociale ankeinstanser. Som situationen er nu, er disse ankeinstanser sandet til i sager på grund af manglende klarhed i bistanndslovens paragraffer. Der er nu gået så lang tid, siden loven trådte i kraft, at der må være samlet så meget erfaring og materiale sammen, at kravet om en revision må anses for rimeligt. Samtidig opfordres regeringen til at indføre en minimumsgrænse for kontante ydelser i loven, således at der i det mindste er en ensartet grænse landet over for udbetalingen af disse ydelser. Danmark er geografisk set så lille et land, at det må kunne lade sig gøre at skabe en vis ensartethed inden for så vigtigt et område, som bistanndsloven beskæftiger sig med.